

Sygn. akt III CSK 47/15

POSTANOWIENIE

Dnia 3 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku S. J. i B. J.

przy uczestnictwie A. J.

o zniesienie współwłasności i podział majątku dorobkowego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 3 czerwca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców

od postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 12 września 2014 r., sygn. akt II Ca 2240/12,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparli wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na jej oczywistej zasadności.

Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona - w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. - tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna *prima facie*, bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, z dnia 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11 - nie publ.). Celem sformułowania powyższej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest wyknięcie oczywistego naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz wykazanie, że naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, nie publ.).

W wywodzie przedstawionym przez skarżących podniesiono liczne uwagi wobec ustaleń Sądu drugiej instancji ze wskazaniem na bezzasadne oddalenie niektórych wniosków dowodowych, bezpodstawne dopuszczenie dowodu z opinii biegłego oraz przyjęcie, że ustalony w toku postępowania sposób korzystania z nieruchomości daje podstawy do zasądzenia od wnioskodawców na rzecz uczestniczki wynagrodzenia ponad przysługujący im udział. Argumentacja przedstawiona przez wnioskodawców ma charakter polemiczny wobec ustaleń dokonanych przez Sądy orzekające w sprawie, co jest zabiegiem niedopuszczalnym. Należy podkreślić, że nie każde naruszenie prawa może stanowić uzasadnioną podstawę uznania skargi za oczywiście uzasadnioną.

Z tych względów odmówiono przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

I.n